

са измеждъ тѣхъ по предни, или на премудрость, или на старина, или на друго иѣкое достойнство.

55. О ! колко є благоразумно и съѣмъ за похваленіе достойно, кога са разговарашъ изъ дружината си, да са покоравашъ мало на думытѣ имъ, и да не сѫ препиращъ ! а наѣ паче ако сѫ иѣкой благителю или нарочны господару, на който си долженъ никоги да не продумвашъ на грѣща, и ли да са препиращъ изъ тѣхъ : зашо макаръ и да є секоги добро много да чуваши, а мало да говоришъ, но изъ голѣмцы кога хоратувашъ, и жда є собѣмъ мало да говоришъ.

56. Яко сѫ слѹчи иѣкоги да срѣшишъ воеводата градскїй, или Влади-